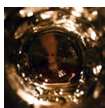

Prispeval Robert Marin
Nedelja, 11 Januar 2009 00:00

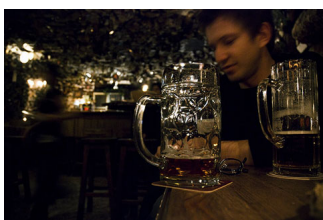

Kako je trojica RM, DB in GG proslavila Kristovo rojstvo, si lahko na spodnjem naslovu preberete v prvem delu potopisa oz. opažanj enega izmed vpletenih.

Drugi največji praznik prve veroizpovedi pri nas verniki radi preživljajo v krogu družine in prijateljev, kjer s petjem psalmov in obiskom polnočnice primerno proslavijo Jezusov rojstni dan.

Tisti malo manj verni se ga veselijo zato, ker vedo, da bo mati skuhala dobro večerjo, oče pa bo namesto Božička namaknil kakšen evro, da bo za pivo ali dva nekoliko kasneje. Tretji, kot ugotavlja francoski sociolog Emile Durkheim v eni izmed svojih študij, v tem letnem času pospešeno delajo samomore. Kakorkoli že, upam da se je vaše Božično praznovanje končalo kot se spodobi, mi smo se odpravili na tridnevni izlet v Budimpešto; prvo mesto Madžarske, evropsko prestolnico pornografije in drugo glavno mesto imperija naših pra-sorodnikov.

Trojica je iz Ljubljane z avtom štartala okoli desetih zjutraj, v Budimpešto pa z nekaj vmesnimi postanki dan pred Božičem prispela okoli četrte popoldan. Mesto nas je pričakalo bolj ali manj prazno. V hostlu, poleg suhljatega mladeniča poštenega videza, ki nam je odprl vrata in pripravil sobo, in za katerega smo se zavoljo zmedenosti in počasnega odzivnega časa vsi strinjali, da je tik pred našim prihodom skadil nekaj prepovedanega, ni bilo zaznati znakov življenja. Kam drugam kot v brca vz, smo zatulili v en glas in se podali v lov na hrano in pijačo.

Sanjali smo o golažu, paprikašu, knedeljčkih, sirčku in salami, na koncu pa smo se morali zadovoljiti s turško fast food restavracijo. Seveda se mi ni dalo komplicirati, s prstom sem pokazal na prvo užitno stvar na svetlečem se meniju za prodajalko, odločitev pa nekoliko kasneje, na veliko veselje sopotnika GG, obžaloval. Nekateri bolj siti kot drugi, smo se odpravili na pivo. Konec koncev moramo tudi ne-verujoči na svoj način počastiti rojstvo Božjega otroka, prah pa smo v grlu tako ali tako čutili že vse od prihoda. Po debeli uri hoda smo končno naleteli na odprt lokal, ki pa je bil bolj ali manj prazen. Zadovoljni smo naročili in zapalili cigareto (na madžarskem se to še sme) ter za nekaj časa počili ob prijetnem kramljanju o tem in onem.

Prispeval Robert Marin

Nedelja, 11 Januar 2009 00:00

Prijazni natakar nam je v brezhibni angleščini razložil kakšna je situacija ob praznikih, s pomočjo sopotnice DB pa nam je uspelo od njega iztržiti tudi zemljevid. Naročili smo še rundo ali dve, nato pa nas je iz lokala pregnala čreda Grkov, kakšnih 100 jih je bilo, ki so se v teh krajih najbrž znašli zaradi »all-inclusive« ponudbe turističnih agencij.

GG je prevzel zemljevid in pobudo, da nas popelje v odprt lokal, v katerem se po možnosti ne bodo nahajali turisti, ampak domačini. Drugega mu tako ni preostalo, spopotnica DB je bila že zelo židane volje, mene pa je enako, zavoljo slabe večerje, pričel najedati alkohol. Kakorkoli že, prispeli smo v poln lokal po naši meri, kjer smo se odločili tudi ostati preostanek noči oz. jutra. DB je pričela s tistim plesom, ki jo, kot pove sama, ob primerni okajenosti edinole še drži pokonci, z GG pa sva pridno praznila steklenice piva Draher, grenkobo pa tu in tam presekala z vodko. Iz lokala smo se pobrali med zadnjimi, zavoljo utrujenosti in snega, ki je prav v tistem trenutku pričel naletavati, pa smo si za pot domov privoščili taksi. Stal nas je dobre tri evre in ni nas nategnil.

Več fotografij lahko najdete v [Albumu](#) .